

Kriget mellan Georgien och Ryssland – en socialistisk analys

- Georgien – bort med tassarna från Ossetien
- Ut med USA:s militära rådgivare från Georgien
- Ut med ryska trupper från Ossetien
- Självbestämmande för Sydossetien och Abchazien
- Ner med USA:s och Rysslands imperialistiska planer för det oljerika Kaukasus

Folket i Georgien och Sydossetien har dragits in i ett blodigt maktspel mellan USA och Ryssland om kontrollen över den oljerika regionen Kaukasus.

När världens ögon var riktade mot OS-spektaklet i Beijing inledde George Bushs nyliberala nickedocka i Georgien Mikhel Saakashvili ett dödligt överraskningsanfall på Sydossetien, den georgiska region där majoriteten inte är georgier och som har krävt avskiljande från Georgien sedan 1992, och som tills i fredags morse stod under kontroll av styrkor som är för självständighet och som skyddas av 500 ryska ”fredsbevarande” militärer.

Videospelningar visar hur georgiska jetplan och artilleri bombarderar den sydossetiska huvudstaden Tskhinvali – krigsmateriel har tillhandahållits genom ovanligt generöst stöd från USA under de två senaste åren till den nyliberala, Nato-vänliga, repressiva regering som leds av Saakashvili. Bombningarna och ockupationen av staden dödade hundratals civila och offren inkluderade ett antal ryska ”fredsbevarare”. Tusentals ossetiska flyktingar drevs från staden och från omkringliggande byar.

Ryssland lät sig dock inte luras av Saakashvili och mobiliserade specialstyrkor och reguljära trupper och återtog snabbt den sydossetiska huvudstaden. De bombade också flygbaser utanför den georgiska huvudstaden Tbilisi och militära mål i staden Gori där det förefaller som om trupper samlades för att gå in i Ossetien. Det georgiska parlamentet förklarade krig och kallade in reservister. Saakashvili vädjade om utländsk hjälp men krävde inte desto mindre eld upphör.

Medan striderna fortsatte misslyckades FN:s säkerhetsråd med att nå en överenskommelse om ett gemensamt uttalande. USA och Storbritannien har höjt sina hycklande röster med krav på Ryssland att respektera ”Georgiens territoriella integritet”, med vilket de egentligen menar Saakashvilis rätt att slakta och undertrycka de separatistiska styrkorna i Sydossetien. USA:s och Storbritanniens inkonsekventa inställning till nationers rätt till självbestämmande är, vilket ryska medier oupphörligen påpekar, lika slående som det är i eget intresse. De erkänner Kosovo men vägrar erkänna Sydossetien. De kräver att Ryssland ska respektera Georgiens gränser men bryter själva med eftertryck mot Iraks och Afghanistans gränser.

Den ryska ståndpunkten är inte mindre hycklande. Dess delegat i FN stödde sydosseternas nationella rättigheter, liksom Abchaziens, Georgiens andra stora nationella minoritet i dess västra region. Men vem kan ta ryssarnas förpliktelse till nationernas rätt till självbestämmande när de fortsätter med blodigt förtryck av den tjetjenska nationen, som kämpat för avskiljande från Ryssland i årtal? Med en fullskalig rysk militärockupation kommer Sydossetiens självständighet i bästa fall att vara nominell.

Bakom detta krig, både på rysk och georgisk sida, ligger manövrerande från de imperialistiska makterna och deras multinationella oljebolag. Det som står på spel är oljereserverna i regionen kring Kaspiska havet och placeringen av nya oljeledningar för att pumpa det västerut, utom rysk territoriell kontroll.

En del av dessa manövrer var "rosornas revolution" i Georgien 2003 som förde Saakashvili, en västvänlig nyliberal, till makten. En NGO-organisation, Liberty Institute, baserad i USA, hjälpte till med att organisera den. USA har frestat den på hemmaplan alltmer impopulära Saakashvili med medlemskap i Nato – ett erbjudande som andra medlemmar i Nato nyligen lade in sitt veto mot. Ett villkor för att acceptera en ansökan är att inga pågående territoriella dispyter får finnas med grannstater. Det kan antagligen förklara Saakashvilis misslyckade försök att erövra Sydossetien.

Socialister världen över måste inta en klar hållning i konflikten mellan Ryssland och Georgien. Vår utgångspunkt är två av leninismens grundläggande principer: motstånd mot imperialistiska makter när de försöker dela upp och omfördela världen, så de kan plundra dess resurser och konkurrera med varandra om regional hegemoni, och stöd för nationernas rätt till självbestämmande, ända fram till och inklusive rätten att bilda separata stater om de så önskar.

Det innebär alldeles tydligt fullständigt motstånd mot den imperialistiska nickedockan Saakashvilis misslyckade försök att "återta" Sydossetien och innebär stöd till regionens väpnade motstånd. Den georgiska minoritetens rättigheter måste emellertid bevaras och alla försök till etnisk rensning måste motarbetas var de än kommer ifrån.

Det var bara några veckor sedan som styrkor från USA deltog i en stor övning med georgiska trupper. Huruvida angreppet på Tskhinvali planerades i Pentagon, eller om Saakashvili blev så uppmuntrad av USA:s stöd att han beslutade sig för att ge sig in i en provokation för att framtinga stöd från Nato och tvinga in USA i en avgörande drabbning med Ryssland, är ännu inte klart.

Men internationalister i Georgien måste kämpa för tillbakadragande av alla georgiska trupper från Sydossetien, för utvisning av alla USA:s militärrådgivare och trupper från Georgien, och för störtandet av Saakashvilis kriminella regim.

Men socialister kan inte heller stöda det ryska militära ingripandet, eftersom det enbart motiveras av Kremles stora planer för dominans i Kaukasus, dess rika oljereserver och dess strategiska ställning i förhållande till den stora kaspiska oljeledningen. Ryssland är ett kapitalistiskt land, en imperialistisk makt som själv förtrycker nationella minoriteter som tjetjenerna.

Samtidigt som vi ger fullt stöd till sydosseternas rätt till sin självständighet, måste socialister och internationalister i Ryssland motsätta sig Medvedevs och Putins militära planer. De har uppmuntrat osseterna att skaffa sig ryskt medborgarskap, för att därigenom ge dem själva ursäkten att ockupationen av det lilla landet är skydd av "deras egna" medborgare. De ryska klepto-kapitalisterna och deras bonapartistiska regim har tagit tillfället i akt genom krisen för att försäkra sig om regional kontroll. Den ryske representanten vid extramötet med FN:s säkerhetsråd i fredags krävde inte bara helt riktigt att sydosseternas rättigheter ska respekteras, utan också det illavarslande påståendet att Georgien genom att angripa Tskhinvali hade satt ett frågetecken inför "dess livskraft som stat". Varje försök av ryska styrkor att genomföra en förändring av regimen i Georgien skulle vara ett tydligt brott mot landets nationella oberoende. Kaukasus framstår idag, liksom Balkan under åren före första världskriget, allt mer som ett slagfält för inomimperialistisk rivalitet och krig genom ombud. När nu de ekonomiska orosmolnen fortsätter att hopa sig, avslöjar tecknen på ökad spänning mellan USA och Ryssland konturerna till mörkare tider som kommer. Arbetarklassen världen behöver nu, mer än någonsin, vägledas av internationalismens nyckelprinciper: stöd för förtryckta nationers rätt till självbestämmande och beslutsamt motstånd mot imperialismen.

Richard Brenner

Förbundet för Femte Internationalen